

9, april 1943.

N O R S K V I L J E
organ for heimefronten.

"Ingen makt i verden, selv om den tar alle
helvedes krefter i sin tjeneste, kan få et
oplyst, fribetselskende og tappert folk
til å underkaste sig slaveriet."

(Masaryk.)

Vatten til den 9. april 1940 overfalt Nazi-Tyskland vort land, uten grunn og uten krigserklæring. Fra tysk hold blev der erklært at "den raske beslutning" ble tatt av den tyske overkommando for - som det het - å beskytte Norges nøytralitet mot de alliertes angrepsplaner. Den offisielle årsak til overfallet var den engelske mineutlegging i norske fjorder den 8. samme måned. Det er noget ethvert norsk skolebarn vet at det ikke står i menneskelig makt å opsette og utruste et ekspedisjonskorps på flere 100.000 mann på 1 - en - dag. Overfallet var nok lenge og nøie forberedt. Det foreligger tallrike beviser på det. Allerede i november mnd. 1939 blev der i Berlin optrykt "Reichskreditkassenscheine" som kun var gyldige i Norge!

Til tross for at vort land var svakt rustet og til tross for den forvirring angrepet skapte, tok vort folk - under regjeringens og kongens ledelse - kampen opp. Fra første dag var hele folket med i kampen. Det ene bittere nederlag fulgte etter det andre. Norske byer, som ingen militær betydning hadde, blev lagt i grus. Kristiansund N, Molde, Bodø, Nybergsund o. s. v. lyste opp etter terrorbombingen. Lidelse og sorg spredte sig til busener av norske hjem, flyktingene blev jaget langs veiene, kvinner og barn blev benyttet som skjold for de "tapre" tyske soldater. Men terrorbombingen og voldsferden tendte en baune i hver norsk mann og kvinnes sinn, og denne baune - frihetens og åndens baune - brenner alltid ut. Den dagen de tyske horder er ute av vort land skal baunen slå ut i lys lue. For denne tiden har lært oss å sette pris på friheten, på demokratiet som aldri før. De militære kampene i Norge blev avsluttet den 10. juni 1940, da konge og regjering måtte forlate landet for å ta kampen opp utenfor landets grenser sammen med vore allierte. Vi gjengir general Ruges tale til troppene i juni 1940:

"Jeg har vært med i krigen fra de første skuddene ialt på midtskogen og til idag. Jeg har sett soldater falle, kvinner bli drept, skolebarn ja-get av mitraljøser langs landsveiene, gårder svidd av, broer brøst, den ene etter den andre. Jeg har sett alle krigens ulykker. Allikevel har disse to måneder vært de to rikeste i mitt liv. Jeg har i denne tiden blitt hardere i sinnet og varmere i hjertet og har sett andre bli det samme.

Det er ingen skam å bli slått, underkøst, lide nederlag når en har bitt sig det en evner, det er meget bedre for et land enn å ha gitt sig uten strid.

Jeg vet at det er dem av dere idag som hater englenderne mere enn tyskerne. Jeg hater hverken England eller Tyskland. Men jeg liker ikke å ha sett mitt land med lus på kroppen, og jeg ser fram til den dagen da vi påny skal bli fri for fremmed makt her i landet. Jeg er sikker på den dagen kommer.

De som idag er våre herrer var i 1818 i samme stilling som vi er idag, det så håpløst ut for dem, men de reiste sig igjen.

Finnland var i 100 år en del av det mektige russiske rike, i 1918 så det sjangsene til å befri sig igjen, og det grep sjangsen.

Husk på det: Ingen stat kan reise sig igjen bare ved å vente på at noe skal hende, at en hjelp skal komme utenfra.

Det må være klar til å hjelpe sig selv også når tiden er inne. Det kan ta tid før dagen er der, men det kan også gå fortere enn nogen tror idag. Derfor ber jeg dere hjelpe hver i deres krets til å beholde tanken varm til dagen er der. Den kan komme fortere enn nogen tror.

Vent og tro og vær beredt.

Enten jeg er død eller levende så skal jeg være blandt dere den dagen.

Farvell inntil da og takk for denne gang.

I mai måned 1936 skrev en kjent nordmann (av forskj. grunne og gir vi ikke navn): "Uslutkelig, grensløs er nasjonens hat mot alt som heter and, alt som heter sjelsstorhet og uavhengighet, for ikke å snakke om alt som heter vidd. Dette undermålsmenneskenes hat mot al andelig lys stanser ikke engang ved henrettelses og myrdes friskt tilkastede graver. Under inflytelse av dette hat foretar også S.a. rassist ned i likkjellerne under verdenskulturens Pantheon. Selv Voltaire blir denne sene, posthume ere til del, å bli brent på mørkemenneskenes litteraturbål den 10 mai 1933."

Hitler uttalte i juli 1934: "Intellektualismen betyr nasjonalt utfall. Nasjonen trenger ikke filosofer. Det tredje rike bygger ikke på teorier, men på muskler og styrke."

I 1933 og 1934 var det fred i Europa. Pent forbigående blev mange mennesker rystet over de etterretninger som kom fra Tyskland om bokbål, konsentrasjonsleire, overfylte fengsler og jødeforfølgelser. Man blev rystet da det blev oplyst at over 30,000 av Tysklands beste krefter innen videnskap, kunst og litteratur, 150,000 jøder og tusenvis av tillidsmenn innen arbeiderbevegelsen og opposisjonspartiene måtte flykte fra Tyskland. Men sløvheten innen Europa og den øvrige verdens politiske ledelse, ja endog innen Folkeforbundet var for stor til at folkene i de forskj. land gjorde sig klar til kamp da robet: "Vakt i gevær" blev gitt. Det var nok av dem som ville danne front mot nazismen, men de blev hindret, ikke minst av kommunistspøkelset. Det var millioner av mennesker som forstod hvad nazismen og fascismen innebar, men de hadde ikke tilstrekkelig politisk makt (Churchill, Eden, Leon Blum og mange, mange flere) Etter at det ene land etter det annet blev voldtatt av de nazistiske horder (Spania, Østerrike, Tsjekkoslovakiet) tok storkrigen sin begynnelse den 1. september 1939.

Siden har nazismens blodige fotspor spredd sig over hele Europa. Land etter land er blitt overfalt og praktisk talt alle demokratiske institusjoner er blitt utslettet. Europas fremste kvinner og menn på nersagt alle kulturlivets områder befinner sig i landslyktighet eller i fengsel.

Allikevel - til tross for at Roma - Berlin - Tokio - akselen er gått fra den ene politiske og militære seier etter den annen, har det siste års militære utvikling ført med sig at de allierte står foran den endelige seir. I Amerika, England, Sovjetsamveldet og Kina fabrikeres mengder av tanks, fly og våpen. De alliertes overlegenhet er nu så stor når det gjelder moral, utrustning og antall tropper at selv den menige tyske soldat forstår at krigen er tapt for dem. I Italia, Ungarn, Romania og Bulgaria ønsker de fleste mennesker fred. Det er kun de tyske tropper og det tyske gestapo, assistert av de forskj. lands Quislinger, som holder vassalstatene sammen. Også i Tyskland er krigstrettheten stor. De fleste skjønner at krigen er tapt og at Tyskland med Hitler som statssjef kan ikke få fred. U. S. A. er de alliertes våpensmie. Alle tyskere vet det. De vet også at krigen i Sovjetsamveldet har tappet de tyske armeer for de beste tropper og at Sovjetsamveldet ennu er i besiddelse av uhyre militær kraft. Det har siste vinterkrig vist dem. Englands seirrike kamp i Nord-Afrika har bragt den tyske krigsmoral ennu flere streker ned. Og allikevel må det tyske folk finne sig i - riktignok med gestapo over sig - den mest skånselløse krigsinnsats hjemme og ved frontene. Det gjøres over alt i "Festningen Europa". Daglig meldes om uroligheter i Frankrike, Polen og de besatte deler av Sovjetsamveldet. Ja selv i Italia og Tyskland meldes om uroligheter. Dette viser oss at krigen nærmer sig sin avslutning, at en landstigning i "festningen Europa" kan få betydningsfulle følger. Krigen kan ta slutt før nogen aner det. Tyskland og Italia kan bryte sammen ett nu. Dog er det sikrest å regne med at krigen ennu vil vare lenge, at vi ennu vil få en krigsvinter til. Det ber vi det norske folk forberede sig på.

For oss hjemme syntes ventetiden ofte utrolig lang. Det står oss friskt i minne at tyske fly i april dagene 1940 kastet ned flyveblad som forklarte at tyskerne "ikke skulle blande sig inn i indre norske forhold". Vi har sett at tusener er blitt satt i fengsel og konsentrasjonsleire. Vi har hørt om myrderier og pinsler innenfor fengselsmurene. Vi har lest avisenes beretninger om gode nordmenn som er blitt henrettet fordi de kjempet for Norges sak. Tusener av familier er blitt jaget fra sine hjem for at tyske soldater og civile skulle få bopel. Nærmere 6 milliarder kroner har besettelsestroppene suget ut av vårt folk. Alle politiske partier, forræderpartiet unntatt, er blitt forbudt. 98% av det norske folk er blitt satt utenfor Quislings "maktovertagelse" var begeret det norske folk skulle tømme, men det står urørt. Vi gir oss ikke over. Alt har voldsmennene tatt fra oss, men heimefronten er intakt. Vi har fremdeles tunge tider foran oss. Vi skal gjennom måneder av forfølgelse og fornædrelse, men seiren tilhører oss.

Vi kommer som venner, het det.

Nu ja, vi vet det.

Da har det ingen fare. Men hvad skal man egentlig si til venner som kommer med våpenmakt og hemmelig politi?

H j e l p e oss var det de vilde.
D e t har vi ikke forstått.
Vi synes vi hadde det temmelig godt
og har det temmelig ilde.

Nu vil de styre for oss. De mener:
Styre oss bedre enn vi fortjener.
Da får vi hevde allikevel:
D e t v i l v i g j ø r e s e l v .
Godt eller slett -
det er vår egen sak, vår egen rett.

Men, vil du spørre, hvordan skal det gå oss,
om de får lyst til å trampe på oss?

Hvis du vil kripe og bøie dig,
så de i fred kan fortære dig -
da vil de fremmede kanskje behandle dig mindre hårdt?
Jo, hvis du bare vil glemme det: L a n d e t e r v å r t .
Tyskerne tok det. M e n d e t e r v å r t .
Jeg vil besverge dig:
H e r er den siste skanse, her må du verge dig.
Vit det hver time på dagen: L a n d e t e r v å r t .
Tal ikke om det, snakk ikke med din mund,
men v i t det dypt i ditt hjerte, hver eneste time og stund.

Farlig er tvilen på egne krefter.
Farlig er flukten: Bare vi nu gir efter,
så vil det hele jenke sig -
bare vi lar saganatten senke sig.
Farlig er mørket når det sprer sig,
slik at du ikke vet hvad du tenker.
Da kan det te sig,
slik at du tror du er fri når du går i lenker.
Farlig er lønnsomhetslinjen og hjelpen de gir oss.
Farlig til døden er at "venner" befrir oss.

På denne sorgens minnedag tenker vi med stolthet og takknemlighet på konge og regjering, på våre sjøfolk, på våre soldater og matroser, på våre flygere, på alle dem som daglig setter sitt liv inn i kampen for vårt land, for å befri oss herhjemme. Men først og fremst tenker vi på dem som falt i kampen, med stolthet over deres innsats og i dyp sorg over deres død minnes vi:

D E F A L D N E .

Nu har de gitt oss alt.
De vilde ut i kampen.
De kjempet og de falt.
De sov i sne, de sank i sjø.
Men hvis et folk skal leve,
må noen kunne dø.

Kan hende tanken var dem fjern
fra heltedåd og "blod og jern"
og den slags krigerære.
Og dårlig vopnet, dårlig kledd,
det kunne de vel være,
men de var ikke redd.

De slåss mot pansret overmakt
og måtte telle hver patron
og leve på en jernrasjon,
som ikke blev dem bragt.
De har bekræftet om igjen,
kan hende da det trengtes -
at også vi er menn.

Evad gjør en mann så het og blind
at han kan sette livet inn?
Han må ha kjærlighet og tro
til det han ofrer liv og blod.
Han må ha ting å verge,
som er ham mere verd
enn bare det å berge
en tilmålt levnetsferd.

Han vet det ikke slik - med ord,
hvad denne ting kan være.
Han har det fra sin far og mor.
Det er en arv fra hjem og jord,
en lov, men ingen lære.

Det er der som en indre sans
for selvrespekt og heder.
Hans eget liv må være hans
om det er armt på gleder.

Stå hjemløs på sin egen grunn -
hvorledes kan det tenkes?
Å böie unde, halde munn,
når sømd og rettsinn krenkes?
Ha fremmed herre i sitt hus?
Å nei, da var det bedre
om det blev skutt i grus.

De vilde ut og sloss,
de gjorde det for Norge!
De gjorde det for oss.

De kjempet og de falt,
og dog skal livet leves.
Nu har de gitt oss alt.
Men var det alt forgjeves?

Vi spør oss selv om tenker
på deres unge onker.
Evad har de nu igjen
de som har mistet fedre,
de som har mistet menn?

Vi har jo tapt allikevel,
vårt hele land er tatt.
Nu senker sig om stille fjell
den stjerneløse natt.

Mørket er tett som muld.
Det ånder mot ditt øre,
forhåpning underfull.
Ja lytt, så vil du høre.
Det er som en fortrolig røst,
forstummet, dog vil gi dig
trøst:

Hvem vinner varig glede
av menneskenes sorg?
Se ravnene bygger rede
i smuldret røverborg.

Hvem tårner op et velde
på menneskenes nød?
Den, ingen dom kan felde,
skal enda dø sin død.

Tar han din frihet fra dig?
Den gror jo i ditt eget sinn.
Den er i evig vorden:
Ever dag du kjemper for den,
vil den på ny bli din.

Det nederlag du lider
i bittert selvforsvar.,
skal mens du ennu strider,
gjøre din retning klar
og åpne nye veier
igjennem nød til seier.

.....
.....
.....

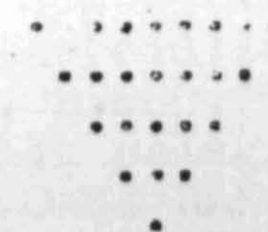
Vi minnes konge og regjering og takker dem for deres strålende innsats for land og folk og fremfor alt for at de tok kampen opp mot overfallsmennene.

T I L K O N G E N

Ditt løfte: alt for Norge,
det har du trofast holdt.
Om vi stod frem på torget
og ropte på revolt,
om våre ord falt krasse,
dig ledet ingen vill.
Du hørte ingen klasse
men hele folket til!

Slik skal vår konge være,
så rolig og så rank.
Du er vår egen ære,
ulastelig og blank.
Selv på den tunge dagen,
da skjold og verge brast,
og da vår her var slagen,
stod du frendeles fast.

Mot usseldommen, sviket
mot nidings leiesvenn
står samlet hele riket:
Vi venter dig igjen!
Om våpenløse, svake,
vi holder ennu stand.
Vi venter dig tilbake:
Her er ditt folk, ditt land:

Innkomet til arbeidskontoret:

Registrering av arbeidskraft.

1. Etternavn: Normann Fornavn: Ola
2. Født: Igår
3. Fast bopel: Dovregubbens Hall
4. Noværende oppholdssted: Overalt i Norge. Telefon 00000
- 4a. Gift, ugift, skilt, enkemann M.M.M.
- b. Har De egen husholdning? Nei, den deles med Wehrmacht.
- c. Antall barn under 16 år: 250.000 pattebarn + 50.000 åndssløve
- d. Hvem har De til full forsørgelse? Gi opp navn og fødselsår for de forsørgede: Den tyske okkupasjonsmakt i Norge, samt alle de tusener sivile som er sendt opp her etter bombingene i Tyskland. Alle må vi fø på her.
5. Har De gjort tjeneste i arbeidstjenesten? Nei, derimot i Secret Service.
6. Opplysninger om utdanning og opplæring: Utdannelse og opplæringen er førsteklases. Derfor forsøker tyskerne å kommandere oss ut som slaver, Alle intellektuelle skal tilintetgjøres. Alle må bli roboter som i Tyskland. Kun Nasjonal Samlings medlemmer skal skånes fordi de er villige redskap for Hitler og hans europafientlige gjeng. Men husk der skal bli sabotasje overalt hvor frie nordmenn tvinges mot sin vilje til å gjøre galeitjeneste for våre tyranner.
- 8a. Noværende arbeid: Ryktesmed og sabotasjetjeneste. Lytter på London.
- b. Arbeidstid pr. uke: Hele uken. C) Noværende lønn: 0.00 men senere?
- D. Arbeidsgiverens navn og adresse: Hele det frihetselskende NORSKE FOLK, samt tusener som er fengslet.
9. Er De selvstendig næringsdrivende? Ja. Oppgi nøyaktig virksomhetens art. Den består i å oppagitere overalt og alle til kamp mot N.S. og Quisling. Antall arbeidstakere med full sysselsetning pr. 15. februar 1943. ca. 2.880.000.
10. Arbeider De etter skriftlig pålegg fra arbeidsformidlingen? Nei Etter pålegg fra NORGES KONGE HÅKON 7.
11. Oppgi hvaslags arbeid De mener Dem særlig skikket for: Sabotasje. Sabotasje. Sabotasje. Sabotasje. SABOTASJE. SABOTASJE.
12. Særlig merknader: Det er helt hårreisende å innby virkelige nordmenn til å bygge sin egen galge. Spikre sin egen likkiste. Vinne sitt eget rep. Slipe sin egen øks. Den øks en skal hugges med. Grave den grav som en skal legges i.

Disse opplysninger er sanne og riktige. Amen.

Norge av 1814 og 1905 og sinnsvake 1943.
(Sted)

Ola Olaves Normann jr.

Fra redaksjonen:

Når du får denne avisen, så skal du ikke spekulere over hvor den kommer fra. Snakk aldri om det. Du skal heller ikke gjemme den vekk eller ødelegge den uten grunn, men gi den videre til pålitelige folk. Merker vi at det ikke skjer, beklager vi at vi må slutte å sende den til dig. Husk at tankeløshet allerede har kostet mange gode nordmenn livet.

Vær forsiktig.

Nyhetene onsdag 7/4 og torsdag 8/4-43.

Tirsdag ettermiddag (6/4) innledet den 8. britiske arme sin nye offensiv mot Rommels styrker i "flaskehalsen" nord for Gabes. 500 kanoner spilte opp samtidig som hundrer av jagerfly og bombefly deltok. Etter at et par tyske motstøt var blitt slått tilbake med store tap, brøt briterne natt til onsdag igjennem de tyske linjer og erobret deres viktigste stillinger. Kampene varte ved til den 8. arme onsdag ettermiddag støtte sammen med de amerikanske styrker, 25. km. sør for El Guettar. Rommels arme forfølges uten stans. Onsdag ble 59 fly skutt ned i luftkamper. Siden mandag er i alt 250 aksefly skutt ned eller ødelagt i Tunis. Onsdag ble det tatt 6000 tyskere og italienerne til fange, og store mengder krigsmateriell ble tatt. Idag (torsdag) ble det meldt at offensiven fortsetter. Der er tatt flere fanger og mere krigsmateriell. 14 fly skutt ned idag. Den 1. britiske arme satte onsdag - etter kraftig artilleriforbereelse - igang et nytt framstøt fra Medjez-el Bab og rykket fram 8 km., og står nu 45 km. fra Tunis. Der ble tatt mange fanger og en del krigsmateriell. Ellers utfolder de allierte en enorm flyaktivitet. Aksestyrkene bombes uopp-hørlig samtidig som jernbanemål blir utsatt for kraftige bombeangrep. Flyvende festninger har nylig senket 17 handelsskip ved bombetokter mot Bizerte havn og Trapani på Sicilia.

I Sovjetsamveldet meldes om fremgang i Kuban-området hvor russerne slutter stadig tettere om Novorossisk. Sør for Isjum har russerne hatt fremgang og tatt viktige stillinger. I alt har russerne her de siste dager tatt 3000 fanger og erobret 40 tanks. To beboede strøk sør for Bjeloj er erobret. I Leningradområdet har russiske friskarer bak de tyske linjer - under voldsomme kamper - drept loco tyskere. Russiske fly og destroyere har senket 3 tyske transportskip som forsøkte å komme inn i en ishavshavn. I Svartehavet er 3 skip på tils. 17.000 ton senket. i Irak

Tirsdag sendte de amerikanske tropper en stor styrke bombefly som gave til Russland.

Idag opplyste Mr. Iden i underhuset at han i Amerika hadde hatt flere konferanser med Roosevelt. Cordell Hull var blitt invitert til et ~~besøk~~ besøk i England til sommeren. Det som blev drøftet var: 1. krigføringen. 2. Det politiske samarbeid og 3 etterkrigsspørsmålene. Det hadde vist sig at der hersket enighet om de fleste spørsmål. Flere samtaler vilde følge senere. Igår samtalte Iden med den russiske ambassadør Maisky og gav ham et referat fra konferansene i U. S. A. Fra Schweiz meldes at Hitler og Mussolini har hatt et møte ved Brennerpasset.

Den greske Quislingregjering er gått av. Nye Kanadiske styrker er kommet til England.

I alt er ved de siste bombeangrep over Essen sloppet ned 3000 tonn bomber. 25.000 arbeidere i Kruppverkene er satt ut av arbeid. Administrasjonsbygningen er ødelagt. Det antas at arbeidet ved Krupp-verkene først kan optas om ca. 3 mndr.

I Oslo er en arbeider dømt til 2 års straffarbeid for å ha nektet å vike plass på sporvognen for en tysk offiser. 14 andre nordmenn fikk 1 mnd. fengsel hver fordi de vidnet at tyskeren optrådte bryskt.

Tillegg: Allierte flystyrker foretok igår heftige bombeangrep på Napoli, Palermo og Messina. 250 aksefly er skutt ned eller ødelagt siden mandag.

Kong Håkon vil tale til det engelske folk kl. 9 imorgen. Kl. 19,30 vil statsminister Nygårdsvold tale og kl. 15,45 vil sir Edvard Ewers tale på norsk.

2074

N O R S K V I L J E

organ for heimefronten.

Norge skal vernes med viljer av stål.

Nyheteene torsdag 15/4 til og med mandag 19/4.

Tunis (tillands): I forrige nummer nevnte vi at den 8. britiske arme tirsdag 13/4 erobret Enfidaville og at den senere hadde hatt kontakt med Rommels styrker mellom Enfidaville og Djebel-beu-Hadja. Den 1. og 8. br. arme har nu oppnådd kontakt. Senere har vesentlig vært meldt om patruljevirkosomhet. Montgomerys arme marsjerer nå opp langs Enfidaville -linjen og bringer artilleriet i stilling. Aksestyrkene arbeider febrilsk med forsvarsberedelser, og en venter når som helst at det endelige storoppgjør om bruhodet Tunis - Bizerte vil ta sin begynnelse. 1. arme presser seg langsomt fremover i Medjez-el-Bab området. Onsdag erobret to britiske infanteribataljoner det viktige høydedrag Djebel-Amid, nord for Medjetz-el-Bab. Tyskerne satte igang kraftige motangrep men ble slått tilbake med svære tap. De allierte behersker en av inn-gangene til byen Tunis. Skrånveien Medjez-el-Bab - Tebourba ble tatt med storm søndag. Tyske motangrep ble slått tilbake. Hittil har de alli-erte tatt ca. 40.000 fanger, derav 7000 tyskere. 5 flyplasser er erob-ret. Aksen har nu kun 3 flyplasser igjen.

Luftoffensiven i Tunesia og Middelhavsområdet:

Sicilia (byene Catania og Palermo, flyplassene Castrigliero og Menilo) har vært gjenstand for gjentatte heitige luftangrep av br. bombefly og amerik. flygende festninger. Likeledes er Messala og Messina blitt hef-tig bombet. Torsdag ble flyplassene Elmos og Montento på Sardinia, Pantellaria og flyplassen Monreala bombet. Italias viktigste flåte-havn, Spezia, ble bombet natt til tirsdag i forr.uke og natt til tirs-dag i denne uke av fly fra England. Branner ble satt igang og store skader ble observert. Sent mandag ettermiddag påtraff allierte flypa-truljer en større fiendtlig eskadre på vei fra Tunis til Sicilia. Den bestod av 100 troppettransportfly (ju. 52) ledsaget av jagere. Der utspandt seg heftige luftkamper. 58 tropettransportfly og 16 jagere ble nedskutt. De allierte mistet 11 fly. Det er det mest knusende slag som på en gang er blitt rettet mot aksens troppettransporter pr. fly. Alt i alt er henimot 170 troppettransportfly nedskutt. Siden slaget mot Mareth-linjen tok til har de allierte skutt ned 600 aksefly. Henimot det dob-belte antall er ødelagt eller skadet på bakken.

Aksetapene tilsjøss i Middelhavet.

Mandag og tirsdag i forrige uke senket de allierte ialt 16 skip i Middelhavet. Dertil kommer 4 skadede eller senkede og 3 skadede. En nederlandsk ubåt senket i Middelhavet et forsyningskip, og en gresk ubåt senket 2 skip i Egeerhavet. 3 andre ble skadet. Et tankskip ble senket av fly i Katania's havn. Utenfor vestkysten av Italia sprengte Moskito bombefly et italiensk krigsskip i luften. Fotografier tatt av speiderfly viser at amerik. flygende festninger fullstendig har ødelagt havneområdet i Ferryville, sør for Bisete. En ubåt, en destroyer, 2 eskorteskip og 7 store lektere var senket i havnen. Ved Sardinia ble søndag 2 handelsskip senket og i det midtre middelhav ett skip. De senere uker har de allierte ialt senket 45 forsyningskip i Middelhavet.

Onsdag ble Nord-vest Tyskland, Abeville, Brest og andre steder i Frankrike og Belgia angrepet av br. fly. Norske fly deltok og skjøt ned to tyske fly. Natt til torsdag var Stuttgart gjenstand for et voldsomt britisk flyangrep. Alle utsatte mål ble truffet. 24 br. fly gikk tapt. 23 tyske fly ble skutt ned. Angrepene var et av de mest virkningsfulle over Tyskland. Onsdag ble 30 tyske fly skutt ned over England. Fredag ble mål i Vest-Tyskland, Nord-Frankrike og Belgia angrepet. 3 tyske fly ble skutt ned. 1 britisk fly savnes. Le Havre og Cherbourg ble likeledes bombet.

Utenfor Englands østkyst angrep lette br. flåteenheter tyske E-båter. 2 ble senket og 4 andre fikk fulltreffere. Briterne hadde ingen tap. Natt til lørdag ble Skodaverkene i Filsen bombet av 600 4-motors bombefly. 37 fly gikk tapt. Verkene dekker et areal på 160 hk. Fabrikbygningene fikk fulltreffere, og i løpet av kort tid var hele området et hav av røk og ild. Mannheim og Louishaven ble også angrepet. 18 fly gikk tapt. Fredag ble skip utenfor Bretagne-kysten angrepet. Under dagoppeparasjonene rettet br. fly 5 bombeangrep mot Vest-Tyskland og Nord-Frankrike. Bl.a. ble ubåtstasjonen Lorient, Brest, Traquville og de kem.fabrikker ved Ostende angrepet. 2 fly gikk tapt. 5 tyske fly ble skutt ned. 6/4 skjøt norske fly ned 4 Focke-Wolf maskiner. En norsk flyger savnes. Natt til søndag ble der lagt ut miner i fiendtlige farvann. Transporter og mål i Holland, Belgia og Frankrike ble angrepet. Focke-Wolf verkene i Bremen ble angrepet lørdag av amerik.fly. Under luftkampene ble 52 tyske jagere skutt ned. 16 amerik. fly gikk tapt. Lette br. flåteenheter torpederte og senket en armert tråler utenfor den hollandske kyst. Natt til tirsdag ble igjen flåtehavnen Lorient angrepet. Dessuten ble 9 jernbanetog i N.Frankrike angrepet og ødelagt. Fotografier, tatt av speiderfly, viser at av Focke-Wolf verkens bygninger er 2/3 delen ødelagt. Året som gikk kastet de allierte ned 45.000 tonn sprengstoff over fiendtlig område, derav 37.000 over Tyskland. I år er det kastet ned 32.000 tonn, derav 22.000 over Tyskland.

Sovjetsamveldet: Her er der vesentlig lokale kamper i Kubanområdet. På 3 dager har russerne her drept 3000 tyskere. I Øvre Donetz har russerne erobret et nytt bruhode. Under luftkamper har russerne i forrige uke skutt ned 302 aksefly. Geriljatroper har avsporet 13 tog på 14 dager, derav 8 trosskottet. Russiske krigsskip har senket en 12000 tonner i Nordishavet. 16 tyske maskiner ble skutt ned over Leningradområdet lørdag. Danzig, Königsberg og Tilsit ble natt til lørdag angrepet av sterke styrker russiske fly. Königsberg ble samtidig bombet av br. fly. Store brannrørog eksplosjoner ble satt i gang. 3 fly gikk tapt.

Under kampene ved Wolchov mistet tyskerne 2000 mann under forsøk på å bryte inn i de russiske stillinger. Flere viktige støttepunkter er erobret av russerne i Kubanområdet.

Det fjerne Østen.

Onsdag meldtes at 100 japanske fly hadde angrepet Port Moresby. 19 fly ble skutt ned. Japanske fly angrep Milnebukten og mistet 30 fly. I Stillehavet ble i uken en 8000 tonner og en 10000 tonner senket av amerik. To 8000 tonnere er meldt skadet. I alt er 48.000 tonn japansk tonnasje senket i Stillehavet i uken. Amerik. undervannsbåter har senket 5 japanske skip, skadet en destroyer og ett transportfartøy. 4 japanske skip ble senket da de allierte angrep en konvoy utenfor New-Gunea. I Burma er alle japanske angrep avvist. Amerik. fly har angrepet en japansk konvoi best ende av 6 forsyningskip og 3 krigsskip. 3 skip ble senket.

Nyhetene tirsdag 20/4.

Fra Tunis meldes vesentlig om patruljevirkosomhet. Allierte jagere har ytterligere skutt ned 12 trosskottet (ju.52). Ellers har de allierte foretatt omfattende luftangrep over Tunis havn, Palermo, Kathania og Ragusa. Tilsammen har de allierte skutt ned ialt 24 tyske fly. Egne tap 12 fly. Fiendtlige angrep ble avvist i Pont-du-Fahs området. Kerkumal-øyene, 18 km. øst for Sfax, er okkupert av briterne. På to dager har de allierte i Tunis og Middelhavsområdet skutt ned 112 fly. Når Palermo ustanselig blir bombet, skyldes det at ak-sen bruker havnen for transporter til Tunis. Ett skip er senket i Middelhavet.

Sterke flystyrker har angrepet transortmål i Holland, Belgia og Frankrike. Fra Bratislava meldes at bombingene av Skodaverkene har hatt alvorlige virkninger. Bosh og Daimlerfabrikkene i Stuttgart har fått mange fulltreffere ved siste angrep. 3 tyske forsyningskip utenfor den hollandske kyst ble igår angrepet av br. flåteenheter. Ett skip ble senket og ett skadet. Briterne hadde ingen tap.

Fra Østfronten meldes at tyskerne siden lørdag har mistet 7000 mann i desperate motangrep for å gjenerobre viktige stillinger i Kubanområdet. Alle tyske angrep er blitt avvist. 17 tyske fly ble skutt ned igår. Novorossisk er under russisk artilleriild. Ved Donetz og ved Isjum er tyske angrep avvist. 13 tyske tog er ødelagt bak den tyske front ved Isjum. Over 2 mill. jøder er myrdet eller deportert av tyskerne. Dr. Ley uttalte den 4/12-42: "Det er nazistenes oppgave å utslette jødene fra jordens overflate". De allierte regjeringer har protestert mot tyskernes behandling av jødene. Straffen vil bli uundgåelig og hård. I det midtre Atlanterhav har i 4 dager vært utkjempet et konvoislag. En konvoi, på vei til England, ble angrepet av store styrker ubåter. Britiske og amerikanske flystyrker kom til undsetning og mange ubåter ble senket. Den britiske regjering har sendt ut en ny advarsel til fiskefartøyer som driver fiske i fiendtlige farvann. De må ikke våge seg for langt til havs. De vil risikere å bli tatt for fiendtlige skip og bli beskutt. Dessuten er der fare for at tyske skip vil dekke seg bak fiskerflåten. Den svenske ubåt "Draken" er blitt beskutt av et tysk skip i Østersjøen. Den svenske regjering har nedlagt protest i Berlin samtidig som den har forespurt om den tyske regjering skulle ha kjennskap til ubåten "ULven"'s skjebne. Siden sept. 1942 har 150 serbiske fanger vært i konsentrasjonsleir i Dunderlandsdalen. Brutale og fordrukne fangevoktere har maktet å pine livet ut av 41 fanger. I anledning Kong Håkons 70-årsdag ifjor ble kongen lovet en byste av prins Harald. Denne byste ble overrakt kongen under siste regjeringsmøte.

Ordning uttalte i sin utenrikskronikk idag bl.a.:

De allierte regner med at der i Tunis er ialt 150.000 tyskere og 160.000 italienere igjen, og at de avgjørende kampene vil bli blodige og langvarige. De allierte er imidlertid overlegne til sjøs, til lands og i luften. Russerne regner med tysk sommeroffensiv i år. Det antas at der står 197 divisjoner og 40 divisjoner for Versaillesstatene.

Vasili

Russerne regner videre med at tyskerne vil sette inn 70 divisjoner i sommeroffensiven. Den vil ikke komme overraskende på russerne, som er vel forberedt.

Store russiske tropemasser har fullført sin utdannelse og er klar til kamp. Der er en optimistisk tone i den russiske propaganda. Felttoget i Tunis følges med levende interesse i pressen og hos folket. Den siste brittiske krigsfilm har i lange tider gått for fulle hus i Moskva. Russerne forstår at de allierte mener det alvorlig med front nr. 2 i år.

Fienden får ikke fred hverken dag eller natt under den brittiske luftoffensiv i vest. Skodaverkene i Pilsen beskjeftiger 72.000 arbeidere og produserer 2000 kanoner og 50 tanks pr. mnd. Hver tysker vet at krigen vil bli langvarig og at luftangrepene over tyske byer vil øke. De brittiske flyfabrikker leverer stadig flere bombefly. Der er nu stort overskudd av trenede flygere. Krigen kan ikke vinnes ved bombing alene. Flyene har samme oppgave som artilleriet på slagmarken.

Det er ingen talemåte når tyskerne snakker om festningen Europa. Kystfestningene langs Atlanterhavet er de sterkeste mulige forsvarsanlegg, men der er mange svake punkter. Bittene har en millionarme i Stor-Britannia. Tyskernes siste håp er at de amerik. troppene ikke skal nå frem til England, men de vil også her oppleve å ha tatt feil. Hitler er blitt tyskernes Messias og han omgis med mystikk og skjebneprat, men tross alt aner det tyske folk nederlaget.

Arbeidsmobiliseringen i Norge er det hardeste slag som har rammet det norske folk siden den 9. april 1940. Til den 15. april d. a. er ialt 10.000 mann blitt mobilisert. De mobiliserte skal inn i organisasjon ~~Todt under navn av "Einsatzgruppe Viking". Foreløbig er flere tusen~~ sendt til arbeide i Kirkenes, Narvik, Nordlandsbanen, Mo i Rana, Alta, Sørlandsbanen, Stord og Knaben gruber. Tyskerne har ikke skikkelige forlegninger til de innkaldte og de er vergeløse i hendene på Organisasjon Todt. Slavearbeid venter de innkaldte. Allerede er det meldt om at flere hundre er blitt sendt til Tyskland. Hva blir tyskernes neste skritt? Det er sannsynlig at de innkaldte vil bli benyttet til frontarbeid til høsten. De skal iføres Todt-uniformer og komme under militær komando.

Nordmenn. Nu er tiden inne for en samlet innsats. Møt ikke opp hvis du blir innkaldt. La slavedriverne hente dem de vil ha tak i. Det skal vises ennu engang at det norske folk ikke lar sig lede av tyske voldsmenn og landsforredere. Begynnelsen er gjort av hundrer av arbeidere rundt om i landet. Norge venter at også du gjør din plikt.

Fra Trondheim meldes om uroligheter på arbeidsplassene. Flere hundre arbeidere fra Vestlandet og især Bergen, har forlatt arbeidet. Nogen er flyktet til Sverige mens andre er reist hjem tross tyskernes trussler om represalier. Dette gjelder arbeidere som i sin tid var utskrevet til 3. mndrs. annleggsarbeid for tyskerne. Til tross for at kontrakttiden var utløpet vilde ikke tyskerne la arbeiderne reise hjem. Vor hjemmelsmann forteller at 35 mann ble tatt på hurtigruten på vei til Bergen. Om deres skjebne foreligger ikke nærmere opplysninger, men det antas at de foreløbig er satt i arbeide igjen. Tyskerne er begyndt å bli redd den kompakte motstand de norske arbeidere viser.

På grunn av visse omstendigheter må vi la endel nyhetsstoff utstå til neste nummer. Vi ber vore lesere behandle avisen med forsiktighet. Send den videre kun til pålitelige folk. Redaksjonen vil hermed ønske vore lesere en god påske. Vell møtt igjen når påskehelgen er over. Leve det frie Norge.

Utdrag av "AKSEN TAFER"
(utgitt i Stockholm på A/B Gustaf Lindstrøms
Bok-trykkeri 1942).

Den som skal vurdere krigssituasjonen må ikke glemme at aksemaktene gikk ferdigrustet inn i krigen mens Frankrike og de angelsaksiske makter først i 1939 rustet for alvor og at det tar mellom 3 og 4 år å ombygge et lands industri til full krigsinnsats. Allerede i 1941 kulminerte aksens våpenproduksjon, mens England først i 1943 og Amerika først i 1944 vil nå toppproduksjon. I 1938 brukte Tyskland omlag 40 milliarder kroner til opprustning. Japan brukte nesten 7 milliarder og Italia nesten 3½ milliarder kroner. Storbritannia brukte 8½ milliard, U.S.A. litt over 4½ og Frankrike 3 milliarder. Russland, Kina og Polen kanskje tilsammen 12 milliarder. Altså mens aksemaktene brukte omlag 50 milliarder kroner brukte de allierte omlag 28 milliarder. Det er først og fremst ved sin store våpenovermakt at aksens gikk fra seier til seier i de tre første krigsår. Nu er bladet snudd. I 1941 brukte Tyskland 120 milliarder, Italia 12½ og Japan 10 1/4 til krigføringen. U.S.A. brukte 120 milliarder, Storbritannia 95 og Russland og Kina sannsynligvis over 60. Tilsammen brukte aksemaktene følgende omlag 143 milliarder kroner, mens de allierte brukte 275 milliarder. Omlag 2/3 parter av aksemaktens nasjonalinntekt går nu til krigføringen, mens krigsutgiftene i England ennu ikke har nådd 60 % av nasjonalinntekten og i De forente stater har de ennu ikke kommet opp til 50 %. Da levekårene i disse land er langt høiere enn i aksemaktene kan de angelsaksiske makter bruke en prosentvis ennu større del av nasjonalinntekten til krigføring. Om Russlands og Kinas våpenproduksjon faller til det halve kan dette på langt nær ikke utlikne produksjonsøkningen i U.S.A. Allerede i 1942 ventes dette land å bruke over 200 milliarder kroner til krigen. Og i 1943 kommer U.S.A. utvilsomt til å bruke over dobbelt så meget til krigføringen som alle aksensstatene tilsammen. I følge rustningsprogrammet skal produksjonen av tanks stige fra 45.000 i 1942 og til 75.000 i 1943. Flyproduksjonen skal økes fra 60.000 og til 125.000 hvorav 12.000 er "flyvende festninger". Da prosenten av øvelsesfly stadig faller, den var 60 % i 1941, 25 % i 1942 og ventes å bli 20 % i 1943, øker produksjonen av krigsfly ennu langt mer enn disse tallene viser. Den første februar 1941 hadde den amerikanske hær og flåte bare 9.183 flyverer. Innen utgangen av 1943 ventes de å ha mannskap til 185.000 fly og et flyvåpen som med markpersonalet har 2 millioner mann. Den utdannelse amerikanerne gir sine flyverer er meget grundig. Den omfatter 200 flytimer og tar 39 uker. Tyskerne utdanner nu sine førere av bombefly på 20 uker. Flyverne i jagervåpnet får 24 uker. Av tanks og fly ventes U.S.A. alene å kunne lage, i løpet av 1943, mellom 2 og 3 gange så mange som aksemaktene. Hertil kommer produksjonen i Det britiske verdensrike og i Russland. England lager sannsynligvis allerede nu like mange fly som Tyskland. At de allierte i 1943 vil få en knusende våpenovermakt er et selvfølgelig resultat av deres overlegne økonomiske resurser. Ikke er bare deres råvarerikdom og deres folketall, som ovenfor påvist, langt større enn aksemaktens men også deres industrikapasitet er over dobbelt så stor. Av verdensindustriproduksjonen ble omlag 15% laget i Tyskland, 5% i Japan og 3% i Italia. I de okkuperte land, utenom den besatte del av Russland hvor nesten alle fabrikker er ødelagt, produsertes det omlag 6% . Omlag 29% av verdens industriproduksjon ble følgende laget i aksens maktområde. Det tilsvarende tall for de allierte er 66%. Nemlig for U.S.A. 44, Det britiske verdensrike 13 og Russland 9.

Fordi det ikke har lyktes aksemaktene å slå sine hovedmotstandere før de fikk rustet opp er deres muligheter for å vinne krigen nu mindre enn noensinne. Strategisk og forsyningsmessig har de aldri stått så dårlig som senhøsten 1942. Såvel Tysklands som Japans slag-

kraft viser allerede tydelige tegn på å være svekket mens de allierte ennu ikke har satt inn sine hovedstyrker. Japans militære framstøt har helt stoppet opp og levekårene i dette land er sikkert ennu dårligere enn i Tyskland. Heller ikke Japan har i de store områder de har erobret funnet på langt nær de råstoifer det trenger for å holde sin våpenproduksjon oppe. Det tyske framstøt i Russland går tregere og tregere. Trass i alt de har tatt av russisk jord har det ikke lykkes dem å tilføye russerne et avgjørende nederlag. Russland har som Kina vist seg å være lik en elastisk dyne hvor motstanden øker etter hvert som en trenger dypere inn. I Egypten har tyskerne blitt stoppet og kjemper fremdeles i et ørkenområde. De tyske "forbundsstater" viser tydelige tegn på krigstretthet og mismot. De må alle nøye seg med mindre levnetsmiddelrasjoner enn storebror. Og deres statsmenn blir tvunget til å si at de må og vil kjempe videre. Selv med Laval i Vichyfrankrike har Tyskland hatt liten framgang. I alle de av Tyskland okkuperte land vokser hatet og tettner den passive motstand. I Jugoslavia har Tyskland ennu ikke slått ned det åpne opprør. Over Tyskland er det i år kastet nesten dobbelt så meget bomber som ifjor og ennu er ikke amerikanske flystyrker satt inn. Matvansker truer og de mangler både brensel, klær og sko. Tallerkner, glass møbler og husutstyr lages det så litet av at såv de som har fått sine hjem bombet ikke får sine ting erstattet. Arbeidstiden er forlenget til 10 timer og ferietiden forkortet. Mangel på arbeidskraft er så stor at selv husmødre med mindreårige barn ersndt til fabrikkarbeid. Likevel falervåpenproduksjonen. Rettsapparatet er avløst av et politistyre. Det tyske folk er fanger i sit eget land.

Alt tyder på at det som hendte i 1918 vil hende igjen innen utgangen av 1943. Aksentaper fordi den har sveiset hele menneskeheten mot seg. Den er ikke selvforsynt og kommer etterhvert håpløst tilkort i våpenutstyr. Når den tyske propaganda hevder at de nu har løst forsyningsvanskene og at de står nærmere den endelige seier enn noensinde er det rett og slett bluff. I 1918 sa de det samme. I sine krigserindringer skrev Ludendorff at den tyske generalstab allerede i august 1916 skjønnte at krigen var tapt. Vi visste, skriver han, at vi etterhvert ville bli våre fiender håpløst underlegne i hærstyrke og våpenutstyr. Likevel holdt keiser Wilhelm så sent som våren 1918 en tale, hvor han sa det var galskap av de allierte å fortsette krigen. En har grunn til å tro at den tyske generalstab også denne gang for lengst har forstått at krigen er tapt. Den stadige utskiftning av dyktige generaler viser at der er alvorlige uoverensstemmelser innen den tyske hærledning. Hitler som helt mangler høyere militær utdannelse har selv overtatt kommandoen og spiller overgeneral. Hans store politiske og militære feilgrep er iøynefaldende. Felittoget mot Russland og krigserklæringen til U.S.A. var den rene galskap. Igjen har det tyske folks leder ført Tyskland inn i kamp mot det meste av menneskeheten. I 1940 og 1941 håpet og trodde det tyske folk at Hitler skulle bringe dem en ærefull fred. Nu vet de at noenslags fred kan ihvertfall Hitler aldri skaffe dem. Gjennom sine soldater har de også fått vite at krigen har vært ført slik at hatet mot dem i alle de besatte land er hvitglødende. At det tyske folk ennu kjemper skyldes først og fremst at det frykter å stå til rette for all den terror og vold deres ledere har øvet.

(Avsluttet september 1942.)

Særtrykk

N O R S K O N V I L J E .

TYSKLAND VÅKNER

Det gjører i det tyske folk. Tilbaketoget i Russland, sammenbruddet ved Stalingrad, bombekrigen over Tysklands byer har begynt å åpne folkets øyne for den bitre sannhet at det føres mot avgrunnen. Stalingrad har endelig avslørt Hitlers angivelige feltherregeni, det viser sig at han bare er en dilettant, ansvarsløs og stormannsgal, som trodde han kunne føre krigen uten generalene. Det kostet 330.000 unge menn bare ved Stalingrad. Virkningen i det indre er overmåte sterk, men langt fra den samme hos alle. Hos noen kan den betegnes som ren undergangsstemning og moralsk selvoppgivelse. Disse mennesker kjenner intet håp, og heller intet ansvar for seg og sitt land, de driver med strømmen, og for de mer følsomme av dem er tanken på selv mordet den siste tilflukt. Hos andre igjen er virkningen helt motsatt. Hos dem vekker nøden nye moralske krefter, de kjenner trang til å handle, til å reise seg å kjempe. Vi som nå i tre år har lært nasismen å kjenne på nærmeste hold, ve vet at aldri mer vil høyverdige moralske krefter i menneskene kunne reises til kamp for Hitler ~~og det er ikke underledes i Tyskland enn ellers i verden: degode krefter går mot tyranniet, for frihet og menneskeverd.~~ Alle vet at slike krefter finnes i det tyske folk, vi ser og hører dem bare ikke; de slås ned under terrorvelde, hvis blodige hensynsløshet vi selv i det okkuperte Norge helt kan forestille oss, med bokstavelig talt titusener av henrettelser. Så meget mer betydningsfullt er det at katastrofen ved Stalingrad endelig har ført til at de gode krefters frihetskamp i Tyskland er gått inn i en ny fase, det vil si, den har fått synlige uttrykk, den har fått sine signaler og martyrer, og den har vakt en aktiv bevegelse i folket som ikke kommer til ro før Tysklands frihet og ære er gjenvunnet.

Her skal kort fortelles om de begivenheter som åpnet det nye avsnitt i den indre tyske frihetskamp. De fant sted i Munchen, blandt studentene ved universitetet. Foranledningen var en tale som Gauleiter Gieseler holdt ved en universitetsfest i februar i år. Nasipampen kom heri med en del tarvelige og æreskrenkende bemerkninger til de kvinnelige studenter, som han beskyldte for å studere bare for å sluntre unna krigsarbeidet og mukke over regjeringen, de burde enten gå inn i ammunisjonsfabrikkene eller finne seg sterke menn og føde barn til erstatning for mannefallet i krigen: på universitetene hadde de intet å gjøre. Disse uttalelser ble mottatt med piping av tilhørerne som for en stor del var kvinnelige studenter. (Praktisk talt bare kvinner får studere nå under krigen, foruten medisinerere.) Gieseler ga ordre til at politiet skulle arrestere de som hadde pepet, men de mannlige studenter slo ring om sine kvinnelige kammerater og førte dem ut på gaten. Der kom det til villt slagsmål og den nasistiske "studentførereren" fikk en omgang pryl og var nær blitt kastet i elven. I den anledning appellerte Gieseler til den lokale militærkommando om å

gripe inn, siden "studentføreren" var i uniform, men de militære avsto; de kunne ikke innse at han hadde krav på beskyttelse framfor de andre. Kommanderende general og flere offiserer ble senere avskjediget for dette.

Gieselers pøbelaktige opptreden og de demonstrasjoner som fulgte vakte voldsomt røre i byen, og noen få dager senere kom det mange steder opprop, malt med skjabløner på husveggene, hvor det stod: NED MED HITLER. Hevn Stalingrad. Vi vil ha frihet - Ved siden av var det alltid tegnet et hakekors med en tykk strek over. Snart kom også flyveblad i omløp, blandt annet et som blev sendt i tusenvis av eksemplarer i posten og omdelt i tusenvis på universitetet i Munchen. Et annet som kom ut, begynner slik: EN LØYTNANT SOM FØRER SINE FOLK SLIK AT DE LIDER URIMELIGE TAP BLIR SATT FOR KRIGSRETT MEN ÅPENBART KAN EN FØRE EN HEL HÆR TIL UNDERGANG UTEN AT NOEN MUKKER EN GANG".

Politiet var nå ikke sen med å gripe inn, besatte hele universitetet i et døgn, ingen fikk slippe ut eller inn, alle bygninger ble gjennemsøkt. En hjelpepedell optrådte som angiver og politiet arresterte studentene Hans Scholl, Marie Scholl - bror og søster - og Adrian Probst som var blitt sett gå inn i universitetet med kofferter.

Hans og Marie Scholl stammer fra Ulm i Wurttemberg. Faren er høyere embetsmann (Regierungsrat), har en gang sittet lengere tid i konsentrasjonsleir. Hans Scholl var medisinstudent og ble ved krigsutbruddet innkalt til tjeneste i saniteten. Han har under hele krigen stått ved fronten og var ved sjetten arme foran Stalingrad, inntil han nylig fikk permisjon for å avslutte sitt medisinstudium ved Munchens universitet. Han hadde jernkorset av I og II klasse. Han var ugift. Hans søster Marie studerte realfag. Adrian Probst var med hensyn til studier og militær stilling omtrent i samme situasjon som Scholl. Han stammer fra en velstående bayersk familie, var gift og hadde tre barn, den yngste nyfødt. Probst var ikke døpt, men tok imot dåpen i fengslet før sin henrettelse.

Da både Hans Scholl og Probst var medlemmer av forsvarsmakten, skulle de etter loven bare ha vært stillet for krigsrett, men etter uttrykkelig bestemmelse i telegram fra Hitler ble denne bestemmelse satt til side og de tre studenter ble stillet for et spesielt utvalg av folkedomstolen under forsete av selve statssekretæren i justitsdepartementet, Freisler, som innfant sig fra Berlin. Da Hans Scholl fikk ordet under rettsforhandlingene (som var offentlige) understreket han ytterligere det han hadde skrevet i flyvebladet, vek ikke fra den overbevisning han var kommet til, men gikk på ny inn for den i full bevissthet om de følger det måtte få for ham selv. "Herr Freisler", sa han blandt annet, "gjør Dem ikke unak med å late som om dette er en rettsforhandling. Vi vet det er en teaterforestilling og at vår skjebne er beseglet på forhånd. Jeg har handlet som jeg gjorde fordi jeg er overbevist om at vi, koste hva det koste vil, må vinne tilbake våre gamle rettigheter, først og fremst frihet en som er en menneskerettighet vi ikke kan leve foruten. Jeg går ikke i døden som et enkelt individ bare, men bak meg står hundretusener av tyskere som er rede til å følge med hva dag som helst. Jeg dør i bevissheten om at om noen få måneder kommer De, herr Freisler, til å kalles til regnskap på dette sted. De som idag foregir å være min dommer". Hans Scholl prøvde å avlaste sin søster og Probst, men begge reiste seg straks og sa seg fullt medskyldige, de visste hva de hadde gjort, de hadde villet det og hadde kjent til konsekvensene.

De tre studenter ble dømt til døden for å ha "hjulpet fienden". Da en jurist innvendte at de jo beviselig ikke hadde hatt noen forbindelse med fienden og rettene burde ha vært dømt for høyforræderi, avarte statsadvokaten bare: "Vi pleier å gjøre det slik nu".

Med andre ord, de våger ikke å domme for høyforræderi mer i Nazityskland. Det forteller litt om folkets syn på Hitler idag. Gauleiter Gieseler ville ha de tre studenter offentlig hengt foran universitetet til skrekk og advarsel. Denne framgangsmåte fant imidlertid man ikke hensiktsmessig, de ble henrettet ved halshugging. Et telegram fra Himler som beordret henrettelsen utsatt kom først sent fram. De tre gikk i døden med rak holdning. Da Hms Scholl steg opp på Guilliotinen var hans siste ord "Leve friheten". På alle som var tilstede gjorde disse unge studenters ukuelige karakterstyrke et dypt inntrykk. Selv en av dommerne skal etter rettsforhandlingene ha sagt: "Opposisjonen har fått sine martyrer". Etter henrettelsen ble alle studenter i Munchen - ca 8000 - tvangsinnkalt til et såkalt "soningsmøte" hvor Gauleiteren skulle tale. Tross det ble øvet press på studentene på mange vis, var det blandt de framtrådte 3000 tilhørere bare en del studenter, en stor del var vanlig partipublikum som utkommanderes til naziforsamlinger i Munchen som andre steder. På dette "soningsmøte" ble henrettelsene selvsagt bifallt (vi husker hr. Rogstads møte med Trondheims NS etpedell Schmidt, sin ros og belønning, han ble framhevet som typen på den sanne germaner, fikk 1000 mark i judaspenger og ble utnevnt til fast ansatt tjenestemann. Også dette vakte selvsagt livlig, "spontant" bifall i forsamlingen.

Hva byen og studentene virkelig følte kom til uttrykk straks etter at henrettelsene var blitt offentliggjort. Bare noen timer senere var det over de opslåtte plakater klistret trykte sedler med ordene: "Scholl, du vant fram likevel". Og fra den dag kom disse ord natt etter natt opp på husveggene i Munchen sammen med setninger som "Scholl lever" eller "Dere kan knekke legemet, men ikke ånden". Etter dette ble flere studenter, især slike som var permittert fra fronten for å avslutte sine studier, arrestert. Mange ble sendt tilbake til fronten. Nå kom også turen til lærerne ved universitetet, 11. mars ble to av dem, professor Kurt Huber og professor Muth arrestert. (Huber er professor i filosofi, Muth er særlig kjent som utgiver av det mest ansette tyske katolske kulturtidsskrift Hochland). Om Hubers arrestasjon uttalte Gauleiter Gieseler seg i en partiforsamling hvor han blandt annet sa: "Desverre ble vi for sent oppmerksom på opposisjonen ved universitetet, det var ikke før under min tale til studentene i februar. Dere vet hva som hendte senere. De umiddelbart skyldige er blitt utslettet, men naturligvis sto der åndelige ledere bak dem. En av disse er professor Huber. Hans hode lo eller 20 andre Hubere ved universitetet, og vi skal ta dem også". Huber var straks ved arrestasjonen klar over stillingen, han ba en venn hilse hjem til hans kone og tre barn og sørge for dem. "Jeg ser dem aldri igjen." I et forhør hos Gieseler sa han at den tyske ungdoms ånd er blitt forgiftet av hitlerismen og at han selv og andre lærere kjente det som sitt ansvar å redde denne ungdoms sjel, om de så skulle ofre livet.

Dette er i korte trekk det som hendte fra februar til midten av mars måned. Det tyske folks kamp for frihet og ære har fått sine signaler og sine martyrer, der er vakt en storm i folkets sinn som ingen bøddeleterror og ingen Guilliotine i verden kan hangle opp med i det lange løp. Fra Munchen sprer parolen seg over hele Tyskland og videre ut til frontene, til de besatte områder: "Leve friheten". Frihet og ære.

Studenter.

Dypt rystet står vårt folk som vitne til mennene fra Stalingrads undergang. Trehundreogtredvetusen tyske menn har verdenskrigskorpo-
ralens geniale strategi meningsløst og ansvarsløst jaget ut i død og fordervelse. Fører, vi takker deg. Det gjører i det tyske folk: skal vi fortsatt overlate våre armeers skjebne til en dillettant? Skal vi ofre resten av den tyske ungdom til en partiklikkes lave maktinstinkter? **ALDRI.**

Oppgjørets dag er kommet, vår tyske ungdoms oppgjør med det avskyeligste tyrrani som vårt folk noensinne har måttet tåle. I hele den tyske ungdoms navn forlanger vi tilbake av Adolf Hitlers stat den personlige frihet, tyskernes dyreste eie, som den på den ynkd igste måte har bedradd oss for.

I en stat med den mest hensynsløse knebling av enhver fri meningsytring er vi vokset opp. HJ, SA, og SS har i vårt livs mest fruktbare dannelsesår forsøkt å uniformere oss, revolusjonere og narkotisere oss. "Verdens anskuelsesskolering" het den foraktelige metode til å kvele den spirende selvstendige tenkning og vurdering i en tåke av tomme fraser. Et utvalg av førere, mere djevlelske og samtidig bornert enn noen kan tenke seg det, aler opp sine fremtidige partipamper på ordensborgere til å bli gudløse, skamløse og samvittighetsløse utbyttere og mordere, et blindt, stupi påheng til føre-
ren. Vi "åndens arbeidere" var akkurat gode nok til å gjøres til slagkølle for dette nye herreskitt. Frontkjempere tales til rette som skolegutter av studentførere og Gauleiteraspiranter, gauleitere går med skamløse "morsomheter" de kvinnelige studenters ære nær. Tyske kvinnelige studenter ved Munchen universitet har gitt et verdig svar og tilsviningen av deres ære, tyske mannlige studenter har gått i bresjen for sine kvinnelige kammerater og har holdt stand. Det er begynnelsen til å tilkjemp oss vår fri selvbestemmelse, uten hvilke åndelige verdier ikke kan skapes. Vår takk til de tapre kammerater som er gått foran med et lysende eksempel.

For oss finnes det bare en prole: Kamp mot partiet. Ut av partiorganisasjonene hvor mann fortsatt vil kneble oss i politisk henseende. Ut av SS under- og overføreres og partisnikeres auditorier. Det gjd der den sanne vitenskap og den ekte åndsfrihet. Ingentrusler kan & remme oss, selv ikke at våre universiteter og høyskoler blir stengt. Det gjelder for hver enkelt av oss kampen om vår frihet og ære i et statssamfund som er seg sitt moralske ansvar bevist.

Frihet og ære. I ti lange år har Hitler og hans gjeng lirt av seg, forvansket og fordreiet disse to herlige ord inntil vennelse, slik som bare dillettanter kan det, når de kaster en nasjons høyeste verdier for svinene. Hva frihet og ære betyr for dem, det har de til overflod vist med disse ti års ødeleggelse av all materiell og åndelig frihet, av all moralsk substans i det tyske folk. Det forferdelige blodbad har nu åpnet øynene på selv de dummeste tyskere, det blodbad de i den tyske nasjons frihet og æres navn har stelt det, og hver dag på ny & eller til i hele Europa. Tysklands navn vil for alle tider være skjendet, dersom ikke den tyske ungdom endelig reiser seg, hevner og samtidig soner, knuser sine undertrykkere og bygger opp et nytt åndelig Europa.

Kvinnelige og mannlige studenter. På oss ser det tyske folk. Av oss venter det at vi i 1943 bryter den nasjonalsosialistiske terror som i 1813 Napoleons. Med åndens makt.

Beresina og Stalingrad flammer opp i øst, de døde fra Stalingrad besverger oss.

"Reis deg mitt folk, flammetegene ryker".

Vårt folk bryter opp til kamp mot Europas undertrykkelse under nasjonalsosialismen, i gjenvunnet tro på frihet og ære.

(Norsk Vilje)

Ekstrautgave.

SEIREN VET VI AT VI FÅR

1. MAIDAGEN 1943 .

TIL DET ARBEIDENDE NORSKE FOLK .

1. mai:

Vi ærer dig -
fordi du var og er og blir vår beste lanse.
Med dig skal krigens krefter feies vekk
og fredens banner heises på den siste skanse.
La alle mørkets makter - rase mot dig om de vil.
I dig blir somren - livets lyse sommer til.

Vi elsker dig -
fordi du gir vår tanke større viden,
fordi du står der ren og rød - som vardevakt i tiden.
Og i ditt skjønne farvespill -----
der står der skrevet:
Hvad du vil!

Norge skal vernes med viljer av stål.